

tilvebragt en mere fast Ordning end den hidtidige for Forholdet mellem Postbude og Overpostbude, Portører og Overportører, Toldroresbetjente og Overtoldroresbetjente, det vil sige indenfor de tre store Etater, Jernbane-, Post- og Toldvæsenet. At Telegrafvæsenet ikke er med her, har sin Grund i, at det er en langt mindre Etat, og der skal ikke d r findes egentlig tilsvarende Forhold. I disse tre Etater har Forholdet mellem Antallet af Postbude og Overpostbude, Antallet af Portører og Overportører o. s. v. været forskelligt paa forskellige Steder. Det Sted, som vi have betragtet som det normale — ja, dette er et Udtryk, som ganske vist neppe er helt korrekt, da det jo vil være ret vilkaarligt, at man slaar ned netop her og ikke et andet Sted og siger: saaledes ville vi have Forholdet, — jeg maa maaske derfor hellere sige, at vi have søgt Normen indenfor Jernbanevæsenet, hvor der gennemsnitlig er en Overportør for hver 8,7 Portører. Vi have da regnet med 8 og have sagt, at saaledes ville vi for Fremtiden anbefale Ministeren saa vidt muligt at have Forholdet: 1 Overportør til 8 Portører, 1 Overpostbud til 8 Postbude o. s. v. Men naar vi ville have det Forhold slaaet fast for derigennem netop at blive fri for, hvad jeg kalder, at man piller ved Lønningslovene for at kunne kravle frem og opnaa Lønningsforbedringer uden Forandring af Lønningslovene, have vi ikke kunnet imødekomme Ministerens Forslag om de 95 Overpostbude. Vi maatte nøjes med et mindre Antal, formentlig 37—38. Derved ville vi nemlig komme til Forholdet: 8 Postbude til 1 Overpostbud — eller Postbudformand, som de kaldes; det er femte og syvende Lønningsklasse. Derved opnaa vi, at en af de andre Etater ikke øjeblikkelig kan komme og sige: nu have de i Postvæsenet faaet saa og saa mange Overpladser, det er mere end hos os; det maa vi ogsaa have! Hvis vi havde bevilget de 95 Postbude, havde Forholdet i Postvæsenet været 1 til 6, og saa er der ikke Tvivl om, at Jernbanefunktionærene vare komne Dagen efter og havde sagt: vi maa ogsaa have 1 til 6. Derfor ønske vi at faa fastslaaet et bestemt Forhold, som skal gælde for alle Etater. — Lad mig indskyde den Bemærkning, at efter det, jeg har haft med de Forhold at gøre, har jeg Indtryk af, at Postfunktionærene gennemgaaende paa flere Omraader, jeg ved ikke af hvilke Grunde — maaske paa Grund af en fastere Organisation — ere et Hestehoved forud for de andre Etater, og Følgen deraf er da, at det særlig er paa deres Budget, vi komme til at ramme ved

Gennemførelsen af de Foranstaltninger, her er Tale om. Det er altsaa ikke noget, vi særlig ønske indført for Postbudenes Vedkommende, men Postbudene ere nu en Gang, som jeg siger, et Hestehoved forud for de andre, og derfor er det naturligt, at det i første Række bliver dem, Talen er om, naar vi sige: Nu maa I, om ikke af anden Grund saa af Hensyn til de økonomiske Forhold, holde inde et Øjeblik med Avancermenterne!

Ændringsforslaget Nr. 14 er ikke andet end en Rettelse af en Fejl, der har indsneget sig ved anden Behandling, og Rettelsen er i øvrigt en Nedsættelse, som hele Udvalget er enig om. — Ændringsforslaget Nr. 15 angaar en meget betydelig Udgift paa 80,000 Kr. til Anskaffelse af elektriske Automobiles ved Postvæsenet her i København. Vi have ført ret vidtløftige Forhandlinger om den Sag i Finansudvalget, haft Masser af Dokumenter til Gennemsyn og ere havnede ved, at det utvivlsomt maa anbefales at indføre elektrisk Automobil-drift. Det synes, som om det ikke vil blive nævneværdigt dyrere end den nuværende Kørsel med Hestekøretøjer. Jeg tror, det er 6,000 Kr., det regnes at skulle blive dyrere; men paa den anden Side bliver Driften hurtigere, saa man vinder en Times Tid eller saadant noget, og denne Time kan maaske komme til at faa den Betydning, at vi derigennem slippe for den sene Postombæring i København, som Talen var om ved anden Behandling.

Under Nr. 16 er der en lille Bevilling, der ogsaa kun er en Rettelse af en Fejl fra anden Behandling. Der havde været opført paa Forslaget en Lejeafgift paa 1,100 Kr., det skulde være 1,300 Kr., og det er det, der nu her rettes. — Under Nr. 17 og 22 er der to ganske ensartede Forslag vedrørende Postlokalerne i Aalborg og Maribo, hvor der ligger, til Dels i Postvæsenets Eje, Arealer lige udenfor, ud imod Gade eller imod anden Mands Ejendom, hvor der skal foretages Reguleringer; der maa Postvæsenet være med til at bære sin Del af Ordningen paa disse Punkter. Det er for øvrigt kun ubetydelige Bevillinger paa henholdsvis 1,000 Kr. og 300 Kr.

Under Nr. 19 og 20 er der to Forslag, som ere nøje knyttede sammen; de angaa Postbygningen ved Aarup Station. Der har oprindeligt været lejede Lokaler derovre, og man har været ved at ville sætte Lejen betydeligt til Vejs. Resultatet er blevet, at man har besluttet sig til paa en Jernbanen tilhørende Grund at opføre et Posthus, og derfor foreslaas det her, at en